

Uddrag af anmeldelse Jazz Special #149, feb-mar 2016

3 x den nordiske tone

Ole Kock Hansen & Thomas Fønnesbæk - "Fine Together/Nordic Moods"

Mads Bærentzen - "Natten er så stille"

Chris Minh Doky - "New Nordic Jazz"

...Komponisten Christoph Ernst Friedrich Weyse (1774-1842) er repræsenteret med *Natten er så stille* og *Altid frejdig, når du går* på Fine Together/Nordic Moods, og disse melodier er også med på pianisten Mads Bærentzens soloalbum "Natten er så stille", der helt er foreviget Weyse. Han opnåede i sin samtid høj status som en slags kongelig hofkomponist, og desuden var han organist i Vor Frue Kirke. Selv om han skrev meget andet, er Weyse i dag nok mest kendt for sine melodier til B. S. Ingemanns morgen- og aftensange. Nogle af dem er med på Bærentzens CD, der efterfølger den smukke, formfuldendte "Se, Nu Stiger Solen" fra 2012, der også var et soloprojekt. Og pianisten i Aarhus Jazz Orchestra har desuden tidligere prøvet kræfter med sange af Carl Nielsen.

At Bærentzen også har fint tag på Weyse kan næppe overraske. Bærentzen spiller med stor klarhed og med greb om materialet som en klassisk koncertpianist. Og så kan han ind imellem tilføje de gamle melodier jazzens blå toner, og sætter således Weyse i et nyt, forfriskende perspektiv. "Natten er så stille" er en pragtfuld CD, fordi Bærentzen i passager byder på et udsøgt, bevægende og smukt spil, genremæssigt grænsebrydende og samtidig yderst personligt. Han er nok solist, men hans fyldige klang kan gøre det ud for et helt orkester, en evne han deler med salig Michel Petrucciani. Og ligesom franskmanden kan Bærentzen bearbejde en melodi, så der opstår helt uventede vinkler på den.

Når man lytter til nationalklenodier som *Morgenstund har guld i mund* eller *I østen stiger solen op* kan man ikke undgå at bemærke udtrykkets vitalitet, der synes at understrege at Bærentzen ambition ikke er af konservativ art, men at han med stor spilleglæde gerne vil fortælle os, hvor mange vitaminer - også nutidige - der er i Weyses musik. Det lykkes til fulde. Respekt!

...

Jakob Hassing